

Un audit pentru un „reich” în devenire: Comisia Europeană...

Cezar Adonis
Mihalache

Chiar nu are nimeni curajul să ceară socoteală acestei structuri tot mai secesioniste față de principiile pe care s-a constituit Uniunea Europeană?!... Chiar nici un stat nu aduce în fața Justiției enclava de puroi ce a infestat o structură cu valori și intenții inițiale bine fundamentate? Chiar nu poate fi supusă unui „audit” pentru

felul în care a devenit poate cu mult mai influentă decât feluriții „bildebergeri” de până acum? Pentru modul în care joacă pe degete destinele unor națiuni? Nu cere nimeni, nu dizolvarea structurii, astăzi atât de anti-europeană, numită Comisia Europeană, ci „recuzarea” acelor care impun diktate economice, sociale, statale, demografice în numele ei?... Tot mai multe state sunt vizate de „corecțiile” impuse de Comisia Europeană în numele unor repere îndoielnice... Și totuși, nimeni nu are curajul să dea cu pumnul în masă în fața acestei organizații?...

Comisia deține frâiele pe care nici unul dintre părinții fondatori ai Uniunii Europene nu s-a gândit să le pună în mâinile unui singur organism... Tocmai pentru a nu crea un monopol de influențe, de analize subiectiv coordonate, de acțiune și repressiune. Și schimbă cu forța, nu doar tendințe, aprecieri, acceptabilități, ci mentalități, impunând supunerea orbească a statelor, poate încă națiuni, cel puțin formal juridic, dar în certă transformare în simple enclave de popoare. Or, Comisia Europeană nu doar că are prea o prea mare putere la

dispoziție, dar direcțiile ei trec cu mult de limitele juridice inițiale ale UE...

Bunăoară, deși nicăieri în planurile de redactare ale PNRR -urilor europene (tot mai puțin cu un specific național propriu, ba având chiar o linie de uniformizare până la ștergerea identității), nu au fost prevăzute condiții legate de acceptarea apucăturilor unor grupuri minoritare, Comisia Europeană își permite să

blocheze două dintre aceste proiecte, legal finalizate, cele ale Poloniei și Ungariei, pe considerente, nici măcar criterii arbitrare, ce nu au nici o legătură economică, macroeconomică, de finanțare ori repartizare a fondurilor. Pe impuneri ce nu au fost amintite în clipa în care s-au stabilit modalitățile în care statele trebuie să creioneze PNRR -urile, ca planuri de revenire economică, și nu de ajustare a formelor structurale statale.

Astăzi, două țări sunt blocate (șantajate) de Comisia Europeană pentru „nerespectarea valorilor europene”, chiar dacă, inițial, nu s-a pomenit, nici măcar informal, de o asemenea condiționare. Fără a mai vorbi de felul în care a fost redefinită însăși noțiunea de valoare europeană... Iar comisia a modificat radical și definițiile juridico-filosofice de bază... Pentru că, după reinterpretarea valorilor europene prin principiile punitive de asumare a apucăturilor bolnave ale comunităților LGBTQ, acum însăși statul de drept este împins spre o redefinire de aquis comunitar al normelor LGBT... O condiționare clară... Nu doar acceptarea acestor comunități, nu doar

asigurarea manifestărilor lor în spațiul public din țările vizate, ci asumarea prezenței acestora, și nu doar cu însemne, la nivel instituțional.

Nu mai contează dacă un PNRR este corect conturat economic, dacă este suficient de credibil pentru a nu fi suspectat de malversațiuni interne de delapidare a fondurilor, ci doar dacă drepturile comunităților homosexuale sunt diseminate legislativ...

Și tot Comisia Europeană s-a inserat violent și pe economiile unor națiuni, pe felul de a dispune de resursele, mai ales pe viitor, a acestora. Într-o tot mai virulentă acțiune de acaparare a acestora... Nutreț pentru rumegătoare! Dincolo de entuziasmul parșiv-propagandistic, românii nu s-au ales cu nimic bun din mandatul său, cum nu s-au ales cu nimic din dictatura bășesciană. România a fost aruncată în subdezvoltare, iar românii, mița moartă în curte. „România educată” e o minciună gogonată, festivă, lansată cu surle și trîmbețe în campania electorală de către primul schior-biciclist al coloniei, împreună cu celebrul Club al Mafioților P.N.L., „parfumat” cu useri! Acești dezaxați promiteau că vor veni miliardele peste România, ca ploile de vară, că vor mări salarii și pensii, că vor pune economia, sănătatea și învățămîntul pe picioare! Iată, povestea s-a sfârșit epic pentru români: salarii și pensii înghețate, sute de morți în experimentul Covid și un proiect de țară transformat în hîrtie igienică pentru Iohannis, Cițu, Orban, Turcan și guvernarea haștagistă-mafiotă de dreapta strâmbă, P.N.L.-U.S.R.-P.L.U.S.

Cîți cetățeni români au murit în teatrele Covid din țară în timpul dictaturii Iohanniste, mulți legați de paturi și arși de vii! Nu cumva vorbim de un genocid? Lucrurile pot fi văzute în cifre, nu în antipatia mea față de aceste lipitori oportuniste! Iohannis și argații trebuie să dea socoteală pentru miile de români azvîrliți goi în saci de plastic, cu falsa ștampilă Covid pusă pe sac, și îngropați păgînește! Dacă Ceaușescu – patriotul, care nu voia să vîndă străinilor, cu niciun chip, România, a fost pe nedrept acuzat de subminarea economiei, de genocid, și împușcat, ce trebuie să facem cu acești criminali, care au generat și întrețin un genocid fără seamăn în România experimentului Covid, dar și un genocid al sărăcirii, o reală

Comisia Europeană se transformă, încet dar sigur, într-un neoreich anti-european... O structură de control, coercitiv, în care valorile și principiile inițiale ale constituirii și rostului UE sunt anulate rînd pe rînd... Și totuși, o lume întreagă încă tace... S-a mai întîmplat de atâtea ori în istorie dar nu pare a fi învățat nimic... Nici noi, nici alții...

Nu cumva vorbim de un genocid?

Maria Diana
Popescu

România e grav bolnavă, țintuită la pat cu forța de vicioșii și perversii puterii de la București, tîrîta în mlaștina exagerărilor mondiale de către vîrfurile bolnave ale planetei, cei care, de fapt, reglează monede, controlează pacea, războiul, sănătatea, viața și moartea cetățenilor planetari, comerțul mondial, masa de rezerve planetare. Ne mai întrebăm odată, încă o dată și de cîte ori va fi nevoie! Unde e „România educată” și prosperă a lui Iohannis?, președintele ororilor, erorilor, minciunilor, președintele feisbuc, pentru că din această viziună și viziune decadentă „guvernează” țara, călărind bicicleta și schiurile. Nutreț pentru rumegătoare! Dincolo de entuziasmul parșiv-propagandistic, românii nu s-au ales cu nimic bun din mandatul său, cum nu s-au ales cu nimic din dictatura bășesciană. România a fost aruncată în subdezvoltare, iar românii, mița moartă în curte. „România educată” e o minciună gogonată, festivă, lansată cu surle și trîmbețe în campania electorală de către primul schior-biciclist al coloniei, împreună cu celebrul Club al Mafioților P.N.L., „parfumat” cu useri! Acești dezaxați promiteau că vor veni miliardele peste România, ca ploile de vară, că vor mări salarii și pensii, că vor pune economia, sănătatea și învățămîntul pe picioare! Iată, povestea s-a sfârșit epic pentru români: salarii și pensii înghețate, sute de morți în experimentul Covid și un proiect de țară transformat în hîrtie igienică pentru Iohannis, Cițu, Orban, Turcan și guvernarea haștagistă-mafiotă de dreapta strâmbă, P.N.L.-U.S.R.-P.L.U.S.

Cîți cetățeni români au murit în teatrele Covid din țară în timpul dictaturii Iohanniste, mulți legați de paturi și arși de vii! Nu cumva vorbim de un genocid? Lucrurile pot fi văzute în cifre, nu în antipatia mea față de aceste lipitori oportuniste! Iohannis și argații trebuie să dea socoteală pentru miile de români azvîrliți goi în saci de plastic, cu falsa ștampilă Covid pusă pe sac, și îngropați păgînește! Dacă Ceaușescu – patriotul, care nu voia să vîndă străinilor, cu niciun chip, România, a fost pe nedrept acuzat de subminarea economiei, de genocid, și împușcat, ce trebuie să facem cu acești criminali, care au generat și întrețin un genocid fără seamăn în România experimentului Covid, dar și un genocid al sărăcirii, o reală

și drastică subminare a economiei naționale! Aștept un Nürnberg în România, unde, vă amintiți, „colaboraționistii”, colaboratorii și executanții la crimele fasciste n-au fost exonați..., indiferent de vîrsta înaintată! Iohannis și guvernele sale, aserviți clanurilor mafioate internaționale, sînt o criminală plagă națională! Interlopii și sergenții lui Iohannis au făcut România praf! Fără gloanțe, fără trupe, prin război economic și dictatură medicală! Nu există în Istoria Planetară vreun exod al vreunui popor pe timp de pace, așa cum s-a întîmplat în România. Doar Siria, bombardată ilegal de S.U.A. și U.E. etc. Tonul exodului românesc fiind dat de securistul Petrov la un post național de televiziune: „sunt liberi să plece unde doresc în Europa și în lume, dacă nu le convine salariul din România”. În ciuda măștilor care nu reușesc să le ascundă hidoșenia de pe chip și interesele obscure, mai observă cineva vreă intenție națională la aceste lipitori oportuniste, care țin trena mafioților mondiali, și de care aceștia se vor lipsi la un moment dat, ca de un lepros? În acest veac nebun, dragostea de Dumnezeu, Creatorul nostru Suprem, a fost înlocuită de frica de oamenii pe care puterea i-a transformat în fiare, precum a glăsuț poetul latin, Plaut, în versul 405 din comedia Asinaria: „Homo homini lupus”. Lipsa unei strategii coerente de țară, ne aruncă încet, dar sigur, spre o situație dramatică la orizontul anilor 2025-2030, cu o clasă politică al cărei nivel de demagogie l-am gustat cu adevărat, din anul 1990, cu regimurile postdecembriste Ilescu și Constantinescu, și dictaturile Bășescu, Iohannis, Koveși; cu o reducere drastică a natalității, cu sărăcirea populației, cu o stare economică catastrofică, adăugînd acesteia și gradul uriaș de îndatorare, avînd în vedere că o parte din banii împrumutați în numele României se scurg în băncile străine, în consultanță politică și economică pentru vîrfurile politicii, împrumuturi care pot fi catalogate drept infracțiuni.

Hoții aceștia burtoși la cravată și costum din Guvern ar trebui să plătească din banii lor obținuți ilegal toate împrumuturile luate pe spinarea românilor. Aici vorbim și de serviciile de informații și contraspi-onaj! Dar aștia sînt ocupați cu teroriștii, care întîrzie să apară! Îndatorarea excesivă nu se face pe gratis. Vedem cu toții ce fac acești mafioți cu ștate vechi la acest moment!

Cultura Imaginii – problemă reală a școlii românești, dar și a școlii europene

George Liviu
Teleoacă

Da, toată lumea are nevoie de cultură generală, înțelegând prin cultură generală mai ales cultura clasică, așa cum motivează în mod elocvent domnul Ion Aurel Pop, președintele Academiei Române în articolele sale privind soarta școlii românești. Domnia sa s-a referit și la seriozitatea cu care sunt studiate în școală geografia și istoria, singurele care pot trasa coordonatele de spațiu și de timp necesare existenței noastre.

Dacă omul este cel ce se desăvârșește, după cum spune pilotul erou Antoine de Saint-Exupéry, atunci nici nu poate fi comentată necesitatea unor temeinice cunoștințe de geografie și de istorie, fiindcă ne mișcăm și călătorim într-un spațiu, ce trebuie cunoscut, dar și mereu conștienți de perioada pe care o trăim în scurgerea timpului. Numai că școala a parcurs deja drumul de la tăblița de ardezie la tabletă și la calculatorul personal (PC), care ne oferă instantaneu legături perfecte cu arta plastică a lumii, ce nu poate fi înțeleasă fără o consistentă pregătire școlară.

Încă inexistentă, avem nevoie de CULTURA IMAGINII, pentru a reuși o mai bună și corectă înțelegere chiar și a culturii clasice. De exemplu, școala noastră, dar și întreaga școală europeană trebuie să ofere pregătirea necesară pentru a înțelege de ce imaginea antică a Zeului Apollo purtat de grifonul cu aripi are asemănări notabile cu o imagine din epoca vikingilor de pe faimosul Monument Hunnestad, Suedia, în care patru peduncul poartă în mod vizibil doar trei gheare ca la păsări. Până la urmă este o problemă de înțelegere corectă a istoriei, dar și de recuperare a temeiurilor ontologice privind unitatea spirituală a Europei. Chiar înainte de a fi scrisul, civilizația umană și-a transmis mesajele prin imagini. Prin interpretarea dovezilor găsite la Suciul de Sus, rămase din epoca bronzului, sculptorul, Dr. Ioan Marchiș, în teza sa de doctorat, Simbolica artelor non-verbale, a confirmat încă odată adevărul unanim recunoscut că imaginea reprezintă principalul limbaj universal din preistorie până astăzi.

Altfel spus, întreaga civilizație umană se află în păguboasă suferință, dacă în școală nu se formează deprinderile necesare înțelegerii corecte a imaginilor simbol ce s-au impus lumii încă din antichitatea timpurie.

Dacă receptarea muzicii beneficiază de înnăscutul simț muzical, iar receptarea unei piese de teatru este bine susținută de științele limbii, nimic similar nu poate fi spus în cazul artelor plastice. Practic,

artele plastice nu pot fi receptate fără o minimă instruire a elevilor în acest domeniu. Deși facilitățile IT au creat demult un foarte bogat și valoros cadru virtual privind artele plastice în lume, există destule opere clasice de artă expuse public, al căror mesaj plastic rămâne neînțeles sau greșit înțeles.

O asemenea greșală, care s-a perpetuat în istorie până astăzi, ne-a rămas chiar de la Conrad Cichorius, care n-a înțeles că Scena XXIV din monumentalul său tratat „Die Reliefs der Trajanssäule. Berlin 1896” a fost creată, înainte de orice, pentru a pune în evidență echivalența dintre cele două simboluri: pe de o parte Dragonul Dacic, iar pe de altă parte imaginea lui Jupiter, părintele panteonului roman. Toate regulile de compoziție ale Scenei XXIV impun această concluzie și totuși Cichorius a văzut numai jumătatea din stânga a imaginii. Poate că n-ar fi greșit dacă ar fi văzut pe Net ca noi, astăzi, așa numitul „Miracolul ploii” de pe Columna lui Marcus Aurelius finalizată către sfârșitul secolului II, după ce la începutul secolului fusese finalizată Columna lui Traian. Ploaia lui Jupiter bănuită de Cichorius se ilus-

tra, de fapt, altfel în arta basoreliefului din aceea perioadă. Filolog și mare istoric, profesor universitar și rector de universitate la Bonn, Conrad Cichorius a pornit la drum fără toate cele necesare pentru a înțelege mesajul unei scene, lăsând în urma sa o improvizație preluată și răspândită apoi de toți istoricii care i-au urmat; încă o improvizație ca multe altele, care și-au făcut loc în interpretarea izvoarelor istorice.

delimitează perioada.

Conștienți de caracterul aproape miraculos al victoriilor obținute în primii treizeci de ani ai Republicii lor, romanii s-au considerat datori să aducă cinstire dumnezeirii, care le-a hărăzit întemeierea și le susținea dezvoltarea. Ca urmare, Senatul Roman împreună cu adunarea cetățenilor, având și acordul augurilor, care dețineau puterea legală de a întrerupe orice activitate ce n-ar fi fost pe placul zeilor, au votat,

argint din anul 77 d.Hr. pe al cărui revers Lupa Capitolină are pene pe gât urmând șira spinării-apoi coada, dar și câte trei gheare la fiecare labă. Numai un cod larg acceptat putea conduce la punerea în circulație monetară a unei asemenea imagini, tot așa după cum numai un înalt respect pentru semnificația consacrată a Lupei Capitoline definită astfel putea trece peste toate dificultățile, pe care le impunea realizarea unei matrițe cu aceste detalii de finețe ale desenului, necesară pentru baterea denarului de argint.

Uneori, pe lângă penele de pasăre și ghearele de pasăre apar aripile de pasăre, iar când apare și ciocul imaginea poartă numele de grifon. Doi asemenea grifoni sunt pictați din vremea civilizației minoice la stânga și la dreapta tronului din palatul Knossos, iar după mai multe milenii niște statui de grifoni te îndeamnă azi la meditație în unele parcuri din Anglia. Grifonii apar și pe scutul heraldic al Londrei.

Ne aflăm, așadar, în fața unor imagini ce ne vin cel puțin din antichitatea timpurie, imagini care secol după secol au cuprins Europa întreagă. Ne aflăm în fața unui fenomen de cultură universală de o mare amploare în timp și în spațiu pentru a mai rămâne neexplicat în ansamblul său. Numai așa putem dobândi o imagine mai corectă a istoriei, dar și a perspectivelor, motiv pentru care școala noastră, dar și școlile din Europa chiar trebuie să formeze la elevi deprinderile necesare pentru CULTURA IMAGINII. Este prima care mai poate reface cadențele și suflul aspirațiilor noastre de azi.

În mod uimitor, Eminescu, însă, a înțeles corect sensul acestei scene precizând în poemul „Memento mori” că și icoanele-s în luptă. Trebuie să mulțumesc și să mulțumim domnului profesor Nae Georgescu, care mi-a atras atenția că echivalența celor două imagini simbol ce se confruntă în registrul superior al Scenei XXIV, echivalență ce eu o descoperisem, răsfoind albumul realizat de Constantin și Hadrian Daicoviciu în anul 1966, Eminescu deja o transpusesse în vers, depășind toate lacunele din stampele ce le-ar fi putut consulta în volumul „Disegni della Colonna Traiana” publicat de Pietro Santi Bartoli (1672).

Pe plan mondial, neînțeles a rămas până astăzi și mesajul plastic al Lupei Capitoline, deși se află în văzul lumii întregi multiplicată în zeci de copii, iar metafora plastică a hrănirii eroilor civilizatori cu înțelepciune și autoritate de către o zeitate a circulat în tot bazinul Mării Mediterane timp de peste 2500 ani, de la Tutmes al III-lea (1450 î.Hr.) până în vremea Sfântului Bernard de Clairvaux (1150 d.Hr.), așa după cum dovedesc mai multe imagini, dintre care reținem aici doar cele două, care

atât finanțarea, cât și proiectul statuii. La fel a fost votată plata execuției în conformitate cu proiectul. Totul devenise res publică, adică proprietate publică, așa încât aceste demersuri privite împreună echivalează cu o autentică și largă ratificare oficială a mesajului plastic pe care îl poartă Lupa Capitolină.

După cum se constată, Lupoica de pe Capitoliu a inspirat și alte lucrări de artă în antichitatea romană, furnizând un adaos de detalieri, care ne devoalează semnificația originară a ceea ce se numea în realitate „Luperca”, concept cu totul diferit de conceptul referitor la o lupoaică din pădure. Astfel pe oglinda de Bolsena (340-330 î.Hr.) sunt realizate cu multă migală penele de pasăre de pe gâtul Lupei Capitoline. Deși specifice Lupei Capitoline, aceste pene nu mai apar, însă, în cazul mozaicului de la Apamea din Siria (511 d.Hr.), unde rebusul hieroglific lup-pasăre este redat de Lupa ale cărei labe poartă, fiecare, numai câte trei gheare, ca la pasăre.

Ca dovadă că penele de pasăre sau ghearele de pasăre purtau aceeași valoare simbolică, există un denar roman de

Festivalul vaccinațiilor...

Grid
Modorcea

Nici nu s-a terminat bine cu fanfara de la Concurs, că a început Circul la marele Festival „George Enescu”. La cortina cu restricții pandemice, organizatorii adaugă alte criterii neclare. Totul este pus sub condiția obligativității, din start: „Organizatorii vor respecta regulile de distanțare fizică, iar purtarea măștii de protecție este obligatorie”. Au urmat și alte bombardamente/avertismente/restricții/măsuri. Precum acestea: „Organizatorii Festivalului Internațional anunță limitarea preventivă a vânzării de bilete la Ateneul Român și la Auditorium la 70 la sută din capacitatea sălii, având în vedere creșterea numărului de cazuri de COVID. În funcție de situația epidemiologică din București, înainte de începerea Festivalului, organizatorii vor evalua situația împreună cu autoritățile responsabile și vor decide dacă vor pune în vânzare locuri pentru a ocupa 100% din capacitatea sălii. Din acest motiv, condițiile sanitare pentru accesul la Ateneu anunțate inițial rămân în continuare în vigoare. Pentru a facilita intrarea în sala Ateneului și la Auditorium, organizatorii vor folosi sisteme de verificare a certificatului european verde puse la dispoziție de STS. Adeverința electronică verde va constitui dovada că deținătorul a fost vaccinat împotriva COVID-19, a primit un rezultat negativ la testul de depistare a infecției cu virusul SARS-CoV-2 sau s-a vindecat de COVID-19. Este util ca certificatul să fie descărcat în prealabil, astfel încât accesul la concerte să se deruleze rapid”.

Așa s-a întâmplat și la Concurs. Am fost mitraliați cu astfel de ghiulele. Le-am consemnat pe toate în cartea MOZART ȘI ENESCU. Sunt aceleași, acum bătaia este reclama pe bilete!! Care sunt scumpe, până la 320 lei biletul. Dar poate să fie și un leu, ca în reclama de odinioară: „Dați un leu pentru Ateneu”, nu poți intra în sala de concert dacă nu îndeplinești următoarele Condiții:

„Dată fiind cererea foarte mare de bilete, organizatorii au decis ca la Ateneu să fie ocupate 100 la sută din locuri și, din acest motiv, accesul spectatorilor în sală se va face doar pe baza unui act de identitate și a prezentării unuia dintre următoarele documente: dovadă oficială care atestă vaccinarea anti SARS-CoV-2 (minim 10 zile de la finalizarea schemei de vaccinare); test PCR negativ efectuat cu cel mult 48 de ore înaintea concertului; dovadă medicală a faptului că se află în perioada cuprinsă între a 15-a zi și a 90-a zi ulterioară confirmării infectării cu SARS-CoV-2; dovadă rezultat negativ certificat de o unitate medicală al

unui test antigen rapid nu mai vechi de 24 de ore înainte de începerea concertului”.

Organizatorii s-au transformat în jandarmi. Se vede și din logica lor strâmbă. Zic ca toate locurile „să fie ocupate 100 la sută”, atunci ce facem cu „distanțarea socială”, cum rămâne cu măsurătorile? Zic „doar pe baza unui act de identitate” și urmează lista cu documentele necesare în plus. Și-apoi la ce mai folosește actul de identitate, adică buletinul, când nu mai ai identitate, fiindcă ai masca pe figură? Cum mai ești identificat? Poate după voce, dar și vocea cu gura acoperită e neclară. Ce mai, va fi un Festival al Fantomelor! Și gogoșa cu „cererea foarte mare de bilete”. Atunci de ce ne bombardează cu știrea că „se repun în vânzare bilete și abonamente”? Înseamnă că cererea e insuficientă pentru haplea. De ce nu se face atunci Festivalul pe stadion? Și de ce trebuie să se vândă bilete când este un eveniment sponsorizat? De ce nu este gratis? Și intrarea să fie organizată după modelul Festivalului „Shakespeare” de la New York, un eveniment etalon, model de organizare pe bază de intrare liberă. Am descris de atâtea ori cum are loc acel eveniment eminent filantropic.

Vă dați seama că jandarmii Festivalului vor fi mai numeroși decât spectatorii? Vor fi controale la piele, ca la Arena Națională la meciul Franța-Elveția. Cum să selectezi spectatorii care se află după a 15-a zi de infectare, dar care nu depășesc a 90-a zi, altfel trebuie să aducă altă dovadă, că sunt vaccinați!? Vă dați seama ce haos va fi acolo, la intrare? Ce scandal, ce vociferări, ce mahalagisme? Ca la aeroportul Otopeni! Va fi plin de bodyguarzi imberbi. NU se dă un leu să scoți o carte de muzică, dar se risipesc cu nemiluita pe pază! Și la edițiile normale, era haos. Dar acum?! Mai putem vorbi în acest caz de melomani? Se caută calul la dinți, nu la galop. Conform statisticilor internaționale, nu este sigur dacă vaccinații nu sunt bolnavi.

Sunt și alte condiții umiltoare puse mai ales presei, dar ni se promite că „va fi o ediție care să readucă în viața tuturor bucuria sărbătorii”. Chiar a „tuturor”? E mai ceva ca în Orwell, ni se promite paradisiul cu masca pe figură! Ce fel de bucurie este asta? Am fost la un spectacol-concert Stand Up Lechaim, jucat de actorii de la TES și regizat de Maia Morgenstern, și a fost un coșmar să particip cu masca pe figură, te sufoci, transpiri, este un disconfort total, te gândești la pandemie, la moarte, nu la viață, la spectacol, la „bucuria sărbătorii”. Care musai trebuie să intre ca un ser în „viața tuturor”? Mai lipsea să ne spună că muzica îi va învia și pe cei morți de covidie! Oare nimeni nu verifică aceste texte aberante? Sunt

scrise pentru bolnavi mintali?

Pentru ce tot acest sacrificiu în cazul unui om sănătos? Însuși inventatorul vaccinului Pfizer ne avertizează că vaccinarea poate să aibă un efect contrar. El spune că actul de vaccinare este o problemă individuală, este decizia fiecăruia să facă sau nu vaccin. Și este total împotriva celor care susțin că vaccinarea trebuie să fie un act obligatoriu! Oare alde Gheorghită, sirianul Ară Făt Frumos, Oama et co. nu știu aceste lucruri, nu sunt informați, nu citează? Sunt mai catolici decât Papa, o iau înainte cu măsurile, ca pe vremea „raportării de cifre false”, când un primar raporta, privind la ogorul gol, că dă 11 mii de kg de porumb la hectar! Inventatorul vaccinului nu cere recorduri de vaccinare! Ba o știre de ultimă oră ne vine tot de la Pfizer, care spune că vaccinul nu are nici un efect asupra ultimei manifestări a virusului.

Dar iată că vin heuristici de la festival, care nu mai este demult al marelui Enescu, un altruist prin definiție, care impun obligativitatea vaccinării! E un festival confiscat, à la papa Holy, așa cum Iliescu a confiscat revoluția. Metoda confiscării dă roade pentru unii. Enescu nu ar fi fost de acord cu această brutalitate organizatorică. NU se poate ca, în numele lui, să faci un festival având condiții contrare opiniilor staff-ului mondial al medicinei!

Ce criminali au ajuns să intre în istorie! Ascultați știre politică în plină Olimpiadă: „Vicepremierii Dan Barna și Kelemen Hunor au susținut în coalitie ca personalul medical să fie vaccinat obligatoriu, iar românii vaccinați să fie răsplătiți într-un fel de guvern, spre deosebire de persoanele care nu vor să se vaccineze. ...” Teroare, nu alta! Cum să câștige românii un respect la Olimpiadă cu astfel de conducători?! Nu-i răsplătim pe sportivi, îi răsplătim pe vaccinați! Măsuri de concurat hitlerismul și stalinismul, care le dădeau soldaților ucigași o canistră de apă în plus! Adică li se dau prime vaccinațiilor, li se dau medalii, poate și „Steaua Republicii”, au reduceri la mare și munte, au zile libere de muncă, spre deosebire de oamenii sănătoși și muncitori, care sunt huliți, considerați paria de alde Gheorghită, Arafat et co., în ciuda avertismentelor internaționale, care spun „Stop” acestei Mascarade, acestei sălbăticii de a crea un război artificial între oameni.

NU v-ați săturat de discriminări? Istoria este plină de ele! Cine sunteți voi, diriguitori de ocazie, vremelnici, să împărțiți oamenii în buni și răi după criteriul unei vaccinări? Așa s-a ajuns și la Holocaust, cu discriminarea dintre semit și antisemit. Acum, vaccinat și nevaccinat! Să se facă un Festival al vaccinațiilor, care să

aibă loc la Sala Palatului, unde încap mai mulți, și unde vioara întâi sunt Jurovski și Lidia Vidu, și un Festival al Nevaccinațiilor, care să aibă loc la Ateneu, în locul destinat muzicii, sfințit de Enescu, să vedem, unde va fi audiența mai mare. Eu cred că și muzicienii invitați vor prefera Festivalul Nevaccinațiilor.

Pe nesimțite, cei care au frâiele vaccinării, au împărțit lumea în acest mod artificial, nedemn, umilitor pentru omenire, în lumea celor vaccinați și lumea celor în curs de vaccinare, dar care privesc cu ură la lumea celor care se opun vaccinării. Deși au apărut nuanțe noi, esența este ca pe vremea lagărului capitalist și lagărului socialist, cu avantaje și dezavantaje. Sigur, acest tip de discriminare politică a dus la război, dar și discriminarea pandemică este un război, mult mai periculos, mult mai subtil, războiul biologic, arma nevăzută a distrugerii umanității.

Dacă organizatorii festivalului îl tot citează cu obediență pe președintele țării, trebuie să rețină ce a spus acesta: „Nu putem să învingem pandemia prin discriminare!” Dar prin ce? Prin educație. Prin explicație, ca fiecare să înțeleagă că trebuie să se vaccineze. Numai prin conștientizare se ajunge la „vaccinarea în masă”, zice președintele. Dar dacă se face o dreaptă educație, conștientizarea trebuie să ducă nu la vaccinare, respectiv la omul sănătos, ci la boală. Ea este cauza vaccinării. Ori dacă oameni vaccinați se îmbolnăvesc și mor (zilnic suntem anunțați cu astfel de cazuri), înseamnă că nu calea vaccinării în masă este soluția, soluția este știința, medicina, să facă un vaccin mai bun. Pfizer, Moderna etc. nu au efect asupra rădăcinii Delta a virusului. De ce să vaccinezi omul sănătos, să-l îmbolnăvești? Iohannis nu ține seama de ce spune însuși Pfizer, vrea să aibă pe conștiință o nenorocire? Vaccinarea în masă poate ajunge la un genocid în masă.

Deocamdată trăim în era discriminării. NU pot să trec granița dacă vreau să-mi văd copiii fără dovada că sunt vaccinat. Dar eu am dovada că sunt sănătos, și la minte, și la port.

Ca să-și justifice posturile și salariile amețitoare, hăitașii pandemici sunt în stare să ucidă, da, să ucidă în primul rând logica și bunul simț! În loc ca activitatea lor să se îndrepte spre oamenii de știință, spre inventarea unui vaccin performant, de încredere pentru toată lumea, își aruncă balele asupra oamenilor sănătoși! V-ați săturat de vânzătoarea de urși și mistreți? Acum practicați Hăituirea oamenilor sănătoși! Vor neapărat să-i îmbolnăvească și pe ei!

Și în această haită hărțuitoare intră și Festivalul „Enescu”! Ce rușine! Festivalul

are loc cu bani de la populație, de la buget. Cu toate biletele vândute, cât se poate recu-pera? O nimica toată! Dar acești „făcători de bine” presează populația la un sacrificiu inutil. Dacă tot voiau să se țină festivalul, fiindcă bani erau veniți de la UE, de ce nu s-a procedat ca la Olimpiadă? Să se țină, dar fără spectatori. Așa cum s-a întâmplat și la Campionatul European de Fotbal, și la Roland Garros, și la Wimbledon. Și concertele să fi fost transmise pe canalele TV.

Ce evenimente în direct se fac la Mezzo! În plină Olimpiadă de la Tokio, Mezzo a transmis de la faimosul Teatro Real din Madrid, opera Lucio Silla, într-o senzațională interpretare, operă pe care Mozart a compus-o la 16 ani. Povestea dictatorului roman a fost adusă în actualitate. Opera își dă mâna cu cinematograful, implicit cu transmisia TV, fiindcă ochii spectatorului sunt mutați simultan dintr-un decor într-altul, ca imaginația să funcționeze liber. Și concertele Festivalului „Enescu”, implicit operele-concert, puteau beneficia de astfel de transmisii savante. Era și mai avantajos pentru calitatea spectacolului, fiindcă se anulau inconvenientele acustice ale Sălii Palatului. Acesta este viitorul. Trebuie să învățăm să colaborăm cu arta filmului, cu știința unei transmisii televizate. Nu de ilustrații are nevoie o operă-concert, doamnă OaMA Vidu, ci de transmisii rafinate. Profitați de ignoranța unora, a celor care vă dau banii, dar dacă ați fi artiști adevărați, ați spune NU, eu nu fac așa ceva! Opera a devenit cea mai modernă formă de spectacol, o sinteză de arte, care îmbină muzica, teatrul, filmul, coregrafia, plastica artistică. Cântărețul este și actor, și dansator. Numai camerele care se pot strecura în rețeaua acestui mecanism pot surprinde legăturile neașteptate din care este compusă marea frumusețe..

Deznaționalizarea unei țări în „post scriptum”...

Cezar Adonis
Mihalache

Azi fără „Steaua”! Măine, poate, fără „România”, nu?! Sau cel puțin, pentru că ni se fac, iată!, „concesii” despre cum să fim, ce să fim și ce să vorbim, fără imperativele de încurajare! Fără „Hai!”, ci doar „Huă!”, „Jos!” și feluritele bipuri de limbă... Pentru că așa o să ajungă limba noastră... Un amestec de bipuri... Și este o nouă agresiune la adresa limbii române care doar pare o altă nevinovată atingere-înțepătură... Dar care poate deveni un tăiș ce va mai felia o zonă de discriminare în blatul societății noastre... Pentru că discriminările, fie ele forțate, fie de-a dreptul inventate, meșterite mai mult sau mai puțin dibaci, se grupează în fractalii care trasează un puzzle cu harta Românie... Deopotrivă geografică, administrativ-teritorială dar și economică pe culori-resurse... Un puzzle-țintar, din care veneticii stau să rupă, să fărâmițeze, să ne „dikteze” noile linii de demarcație ale țarcului României de mâine...

Un rău pe care ni-

lăsăm a ne fi făcut chiar cu mâinile noastre... Și atât de înțepați, de dușmănoși au devenit unii dintre noi, că, deși căutăm orice vârf de înțepătură de venetic, orice croșetă de răsucit firul iei ființei noastre prin mâini străine, în fapt, la capătul făcăturilor anti-românești găsim tot mai des „de ai noștri”... Locatari (doar) pe aceeași adresă de neam, nu frați...

Și mai că ne-am fi urnit în aceste zile la Sibiu, să facem bucăți statuia ridicată călăului de români, să o desprindem de pământ așa cum au făcut cei ce au pus acum această mizerie cu formă de balegă cu chip de om cu monumentul nostru „1907”, smuls din fața românilor (din păcate, de sub ochii unor simpli trecători, nici măcar privitori spre chivotele de neam și țară) pentru că deranja memoria istorică a metastazei de putregai din levigat de gunoi (istoric) liberal.

Nu, nu ne-am fi propus să desprindem statuia din arsura pe care o produce la Sibiu pământului nostru... Nu am fi dus-o nici la topit pentru a face din ea alte lucrări, să punem la loc tot ceea ce ni s-a furat în

aceste decenii... Nu am fi luat din ea nici măcar o bucată de bronz pentru a face orice altceva (nici măcar arme, să secerăm buruienile și lianele cu otrepe otrăvitoare ce ne sugrumă istoria și prezentul)...

Nu, n-am fi luat nimic de acolo pentru că metalul este deja prea spurcat de chipul pe care l-a luat, și nici topirea lui în lavă nu ar fi îndeajuns pentru a-l purifica, dar l-am fi făcut pachet să-l trimitem urmașilor de grofi și baroni criminali ce ne pun în brazdele tot mai înstrăinate aceste seminte ce stau a încolți în mâinile unui popor smintit după lăturile Europei... Dar, deloc surpriză (căci deja nu mai are cum să ne mire ceva, ci doar să ne dezguste), am fi greșit adresa... Nu a aceluia care a comandat lucrarea de la Sibiu, ori prin care s-a comandat, ci a finanțatorului... Am fi greșit „expediția”, căci „o.p”. -ul deznaționalizării unui țări lăsate în post scriptum are adresa tot aici... De data asta un „filantrop” îmbogățit din vânzarea frământatului de cocă și a împachetatului de felurite „specialități”, român „de al nostru” (nici

măcar de al veneticilor)... De fapt, statuii ar fi trebuit să-i spună, nu „față de dos de Brukenthal”, ci „memorialul Boro(brukenthal)mir”... Sigur, am putea boicota cozonacii aia cu aromă de grofi și ucigași de români, dar nu ar fi nici măcar cât o picătură de furie în marea de nepăsare.

Pe aceeași linie, dar înțepându-ne nu retina, deja orbită de grotescul sibian, de aceea natură moartă cu stăpân din bronz și protector tăietor în carne vie (de român), cu acei sibieni căroră, nepăsându-le de martiri, de sacrificiile înaintașilor, de ceea ce vor mai afla vreodată urmașii lor despre toate acestea, au asistat ca sluga la pomană, Justiția („română”) a decis și modul de utilizare a două cuvinte din limba română, nici măcar o sintagmă prezumtiv interpretabilă... „Steaua” și „steliștii”... Astfel, cu CNA de mână la buchisirea pe silabe, români au primit de la justiția anti-națională încă o palmă: interdicția de a folosi „ad literam” (și „ad liberam”) a două cuvinte... După interzicerea utilizării în scris și a rostirii în public a cuvântului „mareșal”, mai ales în

asociere cu numele eroului național Ion Antonescu, după felul de potrivire în politicile lor a „holocaustimelor” de tot felul, al rasolului de țigan spălat în rom, al livrescului „jidov” și a altor drepturi de limbă trimise în zeghe pe sub privirile noastre nepăsătoare, acum ni se îndrumă felul corect de utilizare și a acestora două... Și nu contează care va fi cel favorizat, care vai steaua ei de armată sau cea „de conac”, becalizat de data aceasta, important este că ni se dă o nouă lecție coercitivă pentru a ne obișnui cu paginile îndrumarului de folosire a limbii române...

Dar nu ne pasă... De parcă nu ar fi țara noastră... Sau poate că așa și este... Și nu pentru că ea ar fi deja a veneticilor, ci pentru că doar stăm aciuți în așteptarea trecerii pe care, nici măcar pe aia (nu ca adormire între cei drepti) nu o mai merităm...

Un context care revine

nevăzuți. Cum spune chiar acest mare intelectual în introducere: „Acești stăpâni ai universului sunt, desigur, departe de a fi reprezentativi pentru populația puterilor dominante. Chiar și în cele

din rău în mai rău.

Îmi vine să râd plângând, în timp ce situația la noi se schimbă dramatic în rău, domnul președinte francez îl invită pe „marele” nostru om politic Ciolos la o

care a creat al doilea război mondial revine prin alte semne. Clasa globalizată: „Această clasă globalizată din marile companii reprezentate pe plan internațional în organizații precum ONU, în presă, în start-up-uri, în universități, ONG-uri, fundații, în partide, această clasă controlează informația, ea dă tonul în plan politic și cultural. Membrii ei trăiesc aproape fără excepție în marile orașe, vorbesc fluent engleza și, mergând de la un job la altul la Berlin, Londra, Singapore, frecventează peste tot aceleași apartamente, aceleași case, aceleași lucruri. Acest mediu este omogen din punct de vedere social, însă foarte divers din punct de vedere cultural. Consecința este că legătura dintre membrii acestei elite și locul lor de origine este slabă. Ei sunt cetățenii lumii în care trăiesc într-o societate paralelă”. Doamne cât adevăr...!

La două zile după ce acest text a apărut în ziar, un alt cotidian, ediția online al ziarului Tagesspiegel, apare un articol în care se remarcă asemănarea acestui text cu un discurs al lui Adolf Hitler rostit în anul 1933 la uzinele Siemens din

Berlin. El acolo spunea: „Mica clică internațională și dezrădăcinată care trădează interesele muncitorului și stârnește ura între popoare și care nu vrea ca ele să trăiască în liniște. Sunt oameni care sunt acasă peste tot, dar nicăieri, care astăzi trăiesc la Berlin și care mâine pot locui la Bruxelles. Acești oameni sunt singurii care pot fi elemente internaționale, pentru că pot să-și desfășoare activitățile peste tot, spre deosebire de poporul care este legat de pământul lui, de locul de baștină, este dependent de ceea ce-i oferă statul și națiunea”.

Caragiale spunea: Vrei să cunoști lumea? Privește-o de aproape. Vrei să-ți placă? Privește-o de departe. Noi în ce lume trăim?

mai democratice state, populația are doar un impact redus asupra deciziilor politice”. Nu cumva este chiar adevărat...? Marea Doamnă a filmului Francez Brigitte Bardot a îndemnat compatrioții săi, să nu îl voteze pe Emmanuel Macron, să o voteze pe Marine Le Pen descriind-ul: „a fost bancher la Rothschild, psihopat cu ochi reci de oțel și o lipsă totală de empatie. Iar situația pentru animale și oameni, deopotrivă, în Franța se va deteriora sub conducerea sa.” Parcă avea dreptate, situația s-a deteriorat iar toată lumea trăiește

ședință de comunicări urgente. Țara arde, dar Ciolos se scarpină pe barba sa de Guru politic, răsărit din spirala spumelor marine...! Ciudată lumea, dar noi probabil nu mai avem voie să ne punem nici măcar întrebări. Oare acești „asasini economici” există și sunt mânuiți de cei care „conduc lumea”...?

În Germania a izbucnit o polemică puternică după ce „Frankfurter Allgemeine Zeitung” a publicat un interviu al unui copreședinte de partid „Clasa globalizată, clică dezrădăcinată” iar contextul

Petru
Jipa

Motto: Nu sunt supărat că m-ai mințit. Sunt supărat că nu te mai pot crede (Nietzsche)

În ultimii doi ani au apărut două cărți care mi-au atras atenția, prima carte este a lui John Perkins și poartă numele „Dezvăluirile unui asasin economic” iar a doua carte este scrisă de un laureat de premiul Nobel, Noam Chomsky- „Cine conduce lumea.” Așa cum revista The New York Times spunea despre Chomsky „este un fenomen global... Poate chiar cea mai citită voce americană despre politica externă la nivel mondial.” Tot așa despre John Perkins putem spune că el „a jucat un rol într-un presupus proces de colonizare economică a țărilor lumii a treia în numele a ceea ce descrie ca o cabală de corporații, bănci și guverne”. Lumea a treia, cabală, îmbogățită și sărăciți... dar cine conduce lumea? Greu de răspuns, dar eu am făcut o legătură, poate această legătură este doar o părere personală. Dar prin acești asasini economici lumea este condusă de adevărații mari actori